

DIN MINUNILE SFÂNTULUI DIMITRIE BASARABOV

Părintele Daniel Pantazi, mai întâi cântăreț, începând cu anul 1973, iar mai apoi slujitor al Catedralei Patriarhale din 1985, ne-a mărturisit: „Mi s-a întâmplat să aud de la cineva despre ajutorul deosebit primit de la Sfântul Dimitrie cel Nou. Omul cu pricina avea meseria de horticultor, fiind și un foarte bun cântăreț bisericesc. Biserica unde mergea și unde l-am întâlnit era situată lângă Poșta Mare. Îl chema Dumitru și venise în București din Constanța. Când a ajuns în Capitală, a început să muncească și s-a căsătorit aici. Fata pe care o luase era una cu înclinații mai lumești. Văzând că nu se potrivesc, au hotărât să se despartă. Ușor de zis. Dacă divorța, băiatul rămânea fără casă, pentru că locuiau în apartamentul fetei. Văzându-l abătut, lumea din biserica unde cânta îl întreba: «Domnul Dumitru, de ce sunteți așa întristat?» El le răspundea: «Am niște necazuri acasă. Acum sunt pus în situația de a nu avea unde să locuiesc. Nu am unde mă duc». Dumitru a început să meargă des la Catedrală pentru a se închina la moaștele Cuviosului. Trecând mai multe zile, într-o noapte i s-a arătat Sfântul în camera unde se odihnea. Omul l-a recunoscut. Avea chipul asemenea cu cel zugrăvit în fresca de la raclă. Nu i-a spus nimic, doar a înclinat puțin capul, după care a dispărut. A doua zi, ieșind din biserică, Dumitru a plecat din nou îngândurat. Mergea fără nici o destinație.

Apărător al său nebiruit și neînfrânt, ca cel ce prin tine din nevoi s-a izbăvit, te pune înaintea orașului tău, Dimitrie; și, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, de toate nevoile izbăvește-l, ca să strigăm ție: Bucură-te, făcătorule de minuni, Dimitrie!

(Condacul Sfântului Dimitrie Basarabov, glasul al 8-lea)

Din urmă, a fost ajuns de o bătrână. L-a întrebat: «De ce ești mereu lipsit de bucurie?» «Nu am unde să mă duc. Soția mă gonește de acasă, nu am unde locui». «Dacă cauți gazdă, eu am două camere. Vino și vezi». Dumitru a plecat la bătrânică și a rămas la ea. S-a căsătorit cu nepoata acesteia și viața lui a reintrat pe făgașul normal. Pentru priceperea lui în aranjamentele florale, Dumitru a ajuns să fie cunoscut chiar de Ceaușescu, care i-a dat sarcina să se ocupe de cele mai importante grădini publice din București. Ba i l-a recomandat și președintelui Iugoslaviei, Tito, care l-a primit la Belgrad pentru a înfrumuseța grădinile din capitala sârbă. Dumitru are acum 80 de ani.“

❖ Părintele protosinghel Dimitrie Irimia, slujitor al Catedralei patriarhale, dă și el mărturie de o minune petrecută în anul 2004: ”A venit la mine cineva în jur de 30-35 de ani și mi-a spus că dorește să i se facă special, numai dânsului, dezlegări, pentru că

are păcate foarte grave. Sigur, am întrebat despre ce păcate este vorba. Mi-a spus că în timpul regimului comunist a scris o carte care avea subiect anticreștin, împotriva lui Hristos.

Când a ajuns la mine, omul era bolnav, avea o semiparalizie. I-am spus să scrie de-acum și să îndrepte ce a făcut rău, tot prin scris. Sigur că i-a fost foarte greu, adică nu mai avea aceleași pârghii pe care le avusese înainte. Cert este că el a venit tot timpul la Catedrală, a venit în special la moaștele Sfântului Dimitrie, s-a rugat și, după multă vreme, a ajuns să se îndrepte.

El era adus cu mașina, altfel nu se putea deplasa; era în cărucior, paralizat.

După câțiva ani, și-a revenit și el însuși a mărturisit că, deși doctorii nu i-au dat nici cea mai mică șansă de vindecare, credința în ajutorul Sfântului Dimitrie l-a făcut sănătos.“

(Augustin Păunoiu, texte publicate în ziarul Lumina 25 octombrie, 2008)